

AK BY STE MALI VIERU!

biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it, videopríhovor [TU](#)

Lk 17, 5-10

Apoštoli povedali Pánovi: „Daj nám väčšiu vieru!“

Pán vravel: „Keby ste mali vieru ako horčičné zrnko a povedali by ste tejto moruši: ‚Vytrhni sa aj s koreňom a presad sa do mora,‘ poslúchla by vás. Kto z vás, čo máte sluhu, ktorý orie alebo pasie, povie mu, keď sa vráti z poľa: ‚Hneď si pod sadnúť k stolu?‘

Vari mu nepovie skôr: ‚Priprav mi večeru, opáš sa a obsluhuj ma, kým sa nenajem a nenapijem; ty budeš jesť a piť až potom?‘ Je azda povinný ďakovať sluhovi, že urobil, čo sa mu rozkázalo?

Tak aj vy, keď urobíte všetko, čo sa vám prikázalo, povedzte: ‚Sme neužitoční sluhovia; urobili sme, čo sme boli povinní urobiť.‘“

V Evanjeliu podľa Lukáša Ježiš predstavuje dva obrazy každodenného života, vzťahu medzi sluhami a ich pánom, ktoré sú úplne odlišné. Dokonca sú v protiklade.

Najskôr v 12 kapitole tohto evanjelia hovorí Ježiš o pánovi, ktorý keď sa vráti v noci a vojde do domu a nájde sluhov ešte bdieť, čo urobí? Nielenže sa nenechá nimi obsluhovať ale ide k nim, aby ich obslúžil¹. Je to obraz Eucharistie, kde Pán tým, ktorí sa rozhodli dať svoj život pre druhých, komunikuje svoju vlastnú schopnosť lásky v ešte väčšej a ochotnejšej službe.

Avšak v úryvku ktorý nám ponúka dnešná liturgia (Lk 17, 5-10) je obraz ktorý nám predstavuje Ježiš, úplne odlišný. Je tu pán, ktorý vyžaduje, aby ho obslúžil sluha, ktorý sa vrátil z poľa. Ba dokonca povie: **„Je azda povinný ďakovať sluhovi, že urobil, čo sa mu rozkázalo?“**

Ako to, že je tu takýto kontrast? Čo znamená?

Pozrime sa na to v kontexte. Ježiš pozýva svojich učeníkov, aby sa stali "synmi Najvyššieho"², aby sa pripodobnili Bohu. A ako sa pripodobňuje Bohu?

Ježiš povedal: "Budte milosrdní ako je váš Otec milosrdný"³. A svoje milosrdenstvo preukazuje Boh v odpustení, ktoré udeľuje vždy, odpustenie grátis, odpustenie, ktoré prichádza vopred. A Ježiš žiada svojich apoštolov, aby odpúšťali stále.

Ježiš povie svojim apoštolom: „A keď sa aj sedem rás za deň prehreší proti tebe a sedem rás sa vráti k tebe a povie: „Lutujem,..." tak ty – a používa imperatív – „...odpušť mu!“⁴ Teda Ježiš chce, aby sa jeho učeníci stali synmi Božími, úplne slobodnými – aby to dosiahli, majú mať schopnosť lásky ktorá je podobná Otcovej.

A udelenie nezištného odpustenia je jej skúškou. Aby bol možné také niečo urobiť, je potrebné zanechať vzťah sluha-Pán, s poslušnosťou zákonu, ktorý bol súčasťou starej zmluvy. Mojžiš, služobník Pána, predložil zmluvu medzi sluhami a ich Pánom, založenú na poslušnosti jeho zákonu. Ježiš, syn Boží, navrhuje nový vzťah medzi synmi a ich Otcom, založený na prijatí a pripodobňovaní sa Božej láske.

¹ Lk 12, 37

² Lk 6, 35

³ Lk 6, 36

⁴ Lk 17, 4

Veriaci v Ježiša nie je viac ten, kto poslúcha Boha zachovávaním zákona, ale ten, kto sa podobá Otcovi tým, že praktizuje lásku podobnú tej Jeho. Ak to učeníci nerobia, ak nie sú schopní tohto milosrdenstva ktoré sa preukazuje v odpúšťaní, naďalej zostávajú v pozícii sluhov. Takto dnešný úryvok stavia učeníkov pred voľbu: pokračovať v starom tradičnom postoji sluhov Pána a nikdy nepochopiť lásku teda nebyť ani schopným dávať ju druhým. Alebo prijať novosť, ktorú prináša Ježiš – stať sa naplno slobodnými Božími synmi.

A sloboda sa prejavuje v nezištnej láske a v odpustení poskytovanom všetkým.

Preklad: Mikuláš Kováč

Poznámky pod čiarou: tím DC